

SMOLENICKÝ POSOL

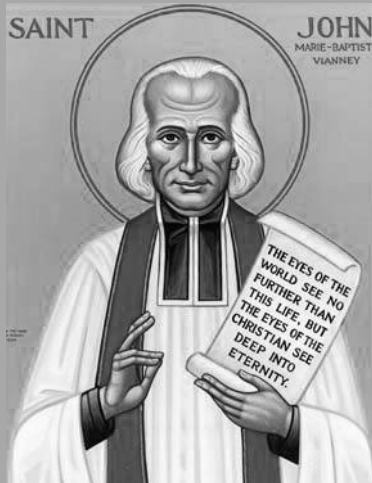
Ročník 9
Číslo 3
SEPTEMBER 2009

Časopis farnosti Smolenice

Človek je
stvorený
z lásky a
nemôže bez
lásky žiť.
Alebo
miluje
Boha, alebo
miluje svet.
Kto nemiluje Boha, pripútava si
srdce k veciam,
ktoré sa rozplynú ako dym.

Sv. Ján Mária Vianney

ŽIVOT JE PESTRÝ

„Nemôžeme dať všetko dokopy a urobiť guláš!“ Takáto bola reakcia jedného prednášajúceho, ktorý sa týmito slovami dotkol témy ekumenizmu. Niekedy sa aj nám môže zdať, že miešame veľa vecí dokopy a nedáva to zmysel. Ale je to asi práve tak, ako s dobrým gulášom: kto vie, ako ho dobre uvariť, je majster.

My sa máme stavať „majstrami“ v našom živote, aby sme rozumeli tomu, čo nám chce povedať Boh. Aj v tomto čísle Smolenického posla nájdete témy, ktoré sú možno zdanlivo od seba vzdialené, ale majú súvis s našim životom.

V prvom rade je to manželstvo a rodina. Každý z nás vychádza z nejakej rodiny. Nech bola akákoľvek, môžeme sa z nej v dobrom i zlom poučiť. Môže nám sprostredkovať Božiu lásku alebo nám ukázať, ako je od nej ďaleko.

Ďalej je to rok kňazov, ktorý na prvý pohľad s rodinami nemajú veľa spoločného, veď žijú a účinkujú v celibáte. Ale aj my, kňazi, vychádzame z našich rodín a stretávame sa s problémami rodín aj keď z trochu iného pohľadu ako rodičia. A prechádzame ako ľudia tiež cez rozličné radostné či bolestné chvíle vo svojom živote a niekedy ani vy neviete, čím všetkým vám pomáhate, čím nás povzbudzujete. A aj touto cestou prosím o modlitby za nás kňazov, aby sme boli stále bližšie k Bohu a tým stále lepším príkladom pre Vás.

Ďalej môžete nájsť viacero tém, ktoré sa dotýkajú rozličných oblastí nášho života a apelujú na náš rozum či cit...

Každý si môže nájsť to, čo sa ho dotýka, čo mu možno pomôže ísť ďalej s trochu optimistickjším či realistickejším pohľadom. A to je aj želaním nášho autorského kolektívu.

pb

Dekanát Trnava B sa mení na dekanát SMOLENICE

S účinnosťou od 12. júla 2009, ustanovil Mons. Róbert Bezák dekanát Smolenice, ktorý nahradí doterajší dekanát Trnava B. Novým dekanom sa stáva od 1. augusta 2009 vdp. Patrik Bacigál, farár farnosti Smolenice a filiálky Smolenická Nová Ves a Lošonec. Vo funkcii strieda vdp. Dušana Juráka, farára v Bolerázi.

Územné členenie zostáva nezmenené. Dekanát Smolenice tvoria farnosti Boleráz (filiálka Klčovany), Buková, Dechtice, Dlhá (filiálka Borová), Dobrá Voda, Dolná Krupá (filiálka Horná Krupá), Dolné Dubové (filiálka Radošovce), Dolné Orešany, Horné Orešany, Jaslovské Bohunice (filiálka Paderovce), Kátlovce, Naháč (filiálka Horné Dubové), Smolenice (filiálky Lošonec a Smolenická Nová Ves), a Trstín (filiálka Bíňovce).

Farnosť Smolenice bola niekoľko posledných desiatok rokov súčasťou dekanátu Trnava B. Historicky však nie je dekanát Smolenice novým útvorom.

(viac na 3. strane)

CIRKEV SLÁVI ROK KŇAZOV

Sv. otec Benedikt XVI. vyhlásil v čase od 19. júna 2009 do 11. júna 2010 ROK KŇAZOV.

Je to čas, kedy máme zvlášť upriamiť pozornosť na tento Boží dar Cirkvi. Počas tohto roka sa i v našej farnosti budeme modliť za kňazov, ktorí pochádzajú z našej farnosti alebo pôsobili v nej.

Patrónom kňazov i celého tohto roka je sv. Ján Mária Vianney.
(viac na 2. strane)

Ďalej sa dočítate:

OSOBNOSTI: Predstavujeme: Naš nový arcibiskup - Mons. Róbert Bezák... Modlíme sa za vdp. Stanislava Bukovana... Medzi nami: Darina Jajcayová verzus Michal Kollár

DIANIE V CIRKVI A VO FARNOSTI: Cirkev slávi Rok kňazov... Dekanát Trnava B sa mení na dekanát Smolenice... Diakonská vysviacka... Naše stretko... Prímestský tábor v Smoleniciach... Na cestách: Pútnici z Compostely alebo akosa ide z Posla do Porta...

SPRIRITUALITA : Pätoro cirkevných prikázaní: Zachovávať prikázané dni pokánia... Pán sa postará... Otec Anthony v Trenčíne... Liturgické oblečenie... Umenie vychovávať... Mariánska úcta: Stabat Mater Dolorosa... Jazykové okienko... Viete, že... Štatistiky... Humor...

19.6.2009 - 11.6. 2010

CIRKEV SLÁVI ROK KŇAZOV

Kňazi sú tí, čo nám sprostredkovávajú Božie odpustenie vo sv. spovedi, slúžia sv. omše, umožňujú nám prijímať Eucharistiu, vyučujú Boží ľud, navštevujú chorých, odprevádzajú do večnosti, starajú sa o farské budovy a kostoly, prinášajú každodenné obety, zdieľajú naše trápenia...

- **Rok kňazov** je určený tým, ktorí prijali Posvätnú vysviacku, diakonom, kňazom, biskupom. Má im pripomenúť a pomôcť prehliť ich identitu, ktorá sa odvíja od Kristovho kňazstva a obety.

- **Rok kňazov** je určený aj všetkým veriacim v Cirkvi. Každý pokrstený dostal účasť na Kristovom kňazstve, ktoré sa má prejavovať svätosťou života a činorodou láskou. (KKC 1273)

- **Rok kňazov** je pre veriacich výzvou byť vďační za dar kňazov tam, kde ich je dostatok ako i výzvou k modlitbe za povolania tam, kde ich dostatok nie je. Najlepším prejavom vďačnosti je úcta k duchovnému povolaniu a modlitba za našich kňazov.

- **Rok kňazov** ponúka všetkým, kňazom i veriacim, možnosť získavania odpustkov v súvislosti s konaním pobožností a modlitieb na tento úmysel (o konkrétnych možnostiach hovorí Dekrét o odpustkoch).

ROK KŇAZOV V NAŠEJ FARNOSTI

Pozývame všetkých veriacich, aby sa zapojili do modlitieb za kňazov, ktorí pôsobili v našej farnosti alebo pochádzajú zo Smoleníc. Každý mesiac venujeme modlitbám za niektorých z nich. Výnimkou je mesiac august, kedy sme sa modlili za nášho nového otca arcibiskupa.

AUGUST	Mons. Róbert Bezák
SEPTEMBER	vdp. Stanislav Bukovan
OKTÓBER	vdp. Tibor Sloboda
NOVEMBER	za zosnulých kňazov,
	ktorí pôsobili v našej farnosti
DECEMBER	vdp. Miloslav Mrva
JANUÁR	kňazi dekanátu
FEBRUÁR	vdp. Juraj Vittek
MAREC	vdp. Ján Mária Košč
APRIL	vdp. Zdenko Sitka
MAJ	vdp. Pavol Tomek a kňazi
	pôsobiaci v kláštore
JÚN	dp. Michal Kollár

Bližšie informácie a záznam nájdete vzadu v kostole.

Kňazom symbolicky odovzdáme duchovnú kyticu.

red

V mesiaci septembri sa modlíme za vdp. Stanislava Bukovana, ktorý pôsobil v našej farnosti v rokoch 1974 až 1977. Stredná a staršia generácia na neho spomínajú ako na horlivého kňaza, ktorý sa intenzívne venoval deťom a mládeži. Niektorých

„Ako si spomínate na vdp. Bukovana?“

„Mal veľmi rád deti, dokázal si ich získať. Hodiny náboženstva začínali príbehmi a vtipmi. Vyhľadávali ho i dospelí. Bol kňazom s výraznou charizmou.“ (DJ)

„Mladým a deťom sa veľmi venoval. Každý všedný deň, po sv. omši (nemohli sme sa dočkať konca) sa s nami chvíľočku rozprával. Bol veľmi milý a láskavý. Detské lavičky ešte vtedy v kostole neboli a predbiehali sme sa kto bude prvý kľáčať na prvom schodíku pri oltári, aby ho lepšie videl a

počul.“ (GF)

„Hoci otec Stanislav bol v našej farnosti krátko musím sa priznať, že silne ovplyvnil moje smerovanie v živote. Zastihol ma práve v období puberty, hovoril s nami o veciach, o ktorých s nami nikto nehovoril, alebo len okrajovo. Bral aj nás 15-ročných úplne vážne a tým si nás získal. V pamäti mi zostala jedna myšlienka, ktorú mi napísal: „Pamätaj na Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti.“ Stále na našu farnosť spomína s láskou a srdečne všetkých pozdravuje.“ (EH)

PREDSTAVUJEME Náš nový arcibiskup - Mons. Róbert Bezák

Foto: Natália Jakubcová

**Biskupské heslo : „Imple nos misericordia“
(Naplňaj nás milosrdenstvom)**

Narodil sa v Handlovej 1. marca 1960

14. júna 1984 bol v Banskej Bystrici vysvätený za kňaza

18. apríla 2009 bol vyvolený za trnavského arcibiskupa

6. júna 2009 bol v Trnave vysvätený za biskupa

Mons. Róbert Bezák sa narodil v Handlovej 1. marca 1960. Po základnej škole pokračoval v štúdiách na gymnáziu v Prievidzi, kde zmaturoval v roku 1979. Následne študoval na teologickej fakulte v Bratislave a počas štúdií prijal rehoľnú formáciu v Kongregácii najsvätejšieho Vykupiteľa – Redemptoristov, kde v roku 1983 zložil aj celoživotné rehoľné sľuby.

Za kňaza bol vysvätený 14. júna 1984 v Banskej Bystrici biskupom Mons. Jozefom Ferancom.

Po kňazskej ordinácii zastával nasledujúce posty:

1984 – 1985 kaplán vo farnosti Brezno
1986 – 1987 základná vojenská služba
1988 kaplán v Žiari nad Hronom, farský administrátor v Sklených Tepliciach
1989 farský administrátor v Tužine
1990 farský administrátor v Uľanke
1990 – 1993 Akadémia Alfonsiana v Ríme pre postgraduálne štúdiá v morálnej teológii
1993 – 2005 viceprovinciál rímskokatolíckej viceprovincie Redemptoristov na Slovensku
1996 – 2002 predseda Konferencie vyšších rehoľných predstavených na Slovensku
1993 – 2005 vyučujúci morálnu teológiu na teologickom inštitúte v Badíne (Banská Bystrica) a na Aloisiane, teologickej fakulte Trnavskej univerzity
2005 – 2008 farský administrátor mariánskeho pútnického miesta, baziliky minor, na Starých Horách
2008 farský administrátor v Radvani, Banská Bystrica, predstavený spoločenstva Redemptoristov v Radvani, Banská Bystrica, vikár viceprovinciála rímskokatolíckej viceprovincie Redemptoristov v Bratislave

(www.arcibiskupstvo.sk)

Dekanát Trnava B sa mení na dekanát Smolenice!!!

(pokr. z 1. str.)

19. stor. a Ostrihomska arcidiecéza, dekanát Smolenice

Z územného členenia z roku 1894 vyplýva, že Ostrihomska arcidiecéza bola členená na arcidekanáty (Archi-Diaconatus) a tým podliehali vicearcidekanáty (Vice-Archi-Diaconatus), ktoré tvorilo niekoľko farností.

Arcidekanát Bratislava pozostával z vicearcidekanátov: Pezinok, Dunajská Streda, Malacky, Bratislava, Samorín, Stupava, Senec, Sered', **Smolenice** a Trnava. Vicearcidekanát Smolenice tvorili farnosti: Dolné Orešany, Bohdanovce, Boleráz, Horné Orešany, Dlhá, Trstín, Doľany, Suchá nad Parnou a Smolenice.

Ostrihomska arcidiecéza bola r.1886 rozdelená na tri vikariáty: ostrihomský, budapeštiansky a trnavský. V r.1919 bol trnavský vikár menovaný s fakultami generálneho vikára pre celé územie ostrihomskej arcidiecézy, nachádzajúce sa v ČSR.

Apoštolská administratúra trnavská v 1. pol. 20. stor., dekanát Smolenice

29.5.1922 bola zriadená Apoštolská administratúra trnavská. Podľa Schematizmu z roku 1933, s následnými zmenami podľa Schematizmu z roku 1948, sa hovorí o členení Apoštolskej administratúry trnavskej na 41 dekanátov, medzi nimi i **dekanát Smolenice**.

Do dekanátu Smolenice v tom čase patrili farnosti: Bohdanovce nad Trnavou, Boleráz, Dlhá, Dolné Orešany, Horné Orešany, Nádaš (Trstín), Ompitál (Doľany), Smolenice, Suchá nad Parnou.

Úprava z roku 1952, dekanát Trnava - okolie

Z obežníka z roku 1952 vyplýva, že dekanáty Apoštolskej administratúry trnavskej boli od 1. februára 1952 upravené podľa hraníc politických okresov. **Farnosť Smolenice je uvádzaná ako súčasť dekanátu Trnava – okolie.** Tento dekanát tvorilo 24 farností: Bohdanovce n/Trnavou, Bohunice, Boleráz, Brestovany, Buková, Cífer, Dechtice, Dobrá Voda, Dolná Krupá, Dolné Dubové, Dolné Orešany, Horné Orešany, Hrnčiarovce, Kátlovce, Modranka, Naháč, Ružindol, Smolenice, Suchá n/Parnou, Špačince, Trstín, Voderady, Zavar a Zeleneč. Bol to najväčší dekanát Bratislavského kraja, čo do počtu farností.

Od 2. pol. 20. stor. do 31.7.2009, dekanát Trnava B

V 2. pol. 20. stor. (nie je nám známe kedy presne) sa zmenil dekanát Trnava – okolie na **dekanát Trnava B**, kam patrila i naša farnosť. Zloženie dekanátu Trnava B bolo nasledovné: Boleráz, Brestovany, Buková, Cífer, Dechtice, Dlhá, Dobrá Voda, Dolná Krupá, Dolné Dubové, Dolné Orešany, Dudvák- Križovany, (Križovany nad Dudváhom), Dudvák-Opoj (Opoj), Horné Orešany, Jaslovské Bohunice, Kátlovce, Majcichov, Naháč, Smolenice, Trstín, Voderady. V roku 1999 došlo k úprave dekanátov Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy, ako to uvádza i obežník III/1999, zo dňa 5.mája 1999. Názov dekanátu zostal nezmenený. Zmenilo sa však zloženie farností dekanátu a to nasledovne: Boleráz, Buková, Dechtice, Dlhá, Dobrá Voda, Dolná Krupá, Dolné Dubové, Dolné Orešany, Horné Orešany, Jaslovské Bohunice, Kátlovce, Naháč, Smolenice, Trstín. Toto ohraničenie dekanátu zostalo dodnes. Posledná zmena územného členenia zo dňa 14.februára 2008, kedy došlo k reorganizácii diecézy na Slovensku, sa nedotkla územného členenia dekanátu.

Od 12. júla 2009 opäť dekanát Smolenice

Od 12. júla sa mení názov dekanátu, hranice zostávajú nezmenené. Ako ukazujú pramene, dekanát Smolenice má svoju históriu. Údaje uvedené v tomto stručnom prehľade sú len informatívneho charakteru. Príčiny uvedených zmien sú otázkou a predmetom bádania a vyhodnocovania kompetentných odborníkov – historikov.

(iš, spracované podľa www.mariasoftware.sk, Maroš Vojtko)

„Ako si spomínate na vdp. Bukovana?“

Vdp. Stanislav Bukovan pôsobil v našej farnosti od 1.9.1974 do 31.8.1977.

Vysvätený bol 17.6.1972 v Dóme sv. Martina v Bratislave. Po smrti vdp. Cvičelu (+23.5.1974) sme nemali 3 mesiace kňaza, zastupoval vdp. Dubec z Bukovej. Treba hádam pripomenúť, že ani jeden deň sme neboli bez sv. omše. Vždy sa našiel ochotný šofér, ktorý tohto kňaza dopravil do Smoleníc a to bez honoráru. Vďaka.

Účasť veriacich bola značná a hlavne detí (cca 60-70 detí). Sv.omše boli vo večerných hodinách. Nakol'ko zo zdravotných dôvodov za vdp. Cvičelu sme mali sv. omše iba ráno.

Bola streda 31.8.1974. Vdp. Bukovan mal prvú sv. omšu. Po pozhnaní poprosil deti, aby chvíľu zostali v kostole. Prihovoril sa im, dal im nejaké otázky, hádanku, povedal vtíp. Deti si získal a hufne ho vypravdali po asi troch zastávkach na faru. (Ľudia trpeli, že takýto počín bude trňom v oku komunistov a tak aj bolo.)

Taktiež pred homíliou najskôr oslovil deti, pochválil ich, že prišli do kostola stretnúť sa s Pánom Ježišom, aby boli pozorné, čo sa bude čítať v Božom slove, že sa ich aj opýta čo sa čítalo atď... Potom zľahka prešiel v homílii na ostatných veriacich.

Od októbra povzbudil deti urobiť si 9 prvých piatkov, aby im to do júna vyšlo. Deti si to zapisovali a nakoniec dostali pamätný obrázok.

Nakol'ko sme ešte nemali oltár otočený k ľudu, zariadil, aby čím skôr bol tento zhotovený a tak na Vianoce 1975 bola sakristia a presbytérium vybavené novým zariadením ako to vidíme teraz. Bolo treba vyvýšiť oltár k ľudu a to tým, že sa urobilo drevené pódium v

presbytériu. Aby bola chôdza po dlážke stlmená, bolo treba ho zakryť kobercami. Kde vziať peniaze? Oslovila som niektorých veriacich a peniaze sa nazbierali.

5.10.1975 sme v Žiline koberce kúpili. Toto sa nezaobišlo bez veľkých vyšetrovačiek od Okresného úradu pre veci cirkevné. Argumentoval tým, že to kúpili veriaci a on peniaze ani nevidel ani v ruke nedržal. Mal 100% pravdu.

Asi v januári 1976 bol popoludní pohreb pána Karola Fornera. Kostolník, pán Kmoško, našiel kostol otvorený a zistil, že ho navštívili lupiči. Oznamoval to dôstojnému pánovi. Bol otvorený Bohostánok. Ukradnutý kalich, ciborium, hostie boli vysypané na plachte na oltári, niečo aj na koberci. Procesiový kríž, krížik, ktorý sa nosil na pohreby. (Závory na dverách boli urobené až po tejto lúpeži.)

Ďalšia nepríjemná vec bola s nástenkou. V snahe upútať pozornosť veriacich na Pána Boha, ako sa ľudia ponáhľajú z práce a pod. sme dali na nástenku ilustračný obrázok vystrihnutý z časopisu, na ktorom bol slávny hokejista Vlado Nedomanský, ktorý však emigroval za oceán. To sme však ja ani pani Slobodová nevedeli a Nedomanského sme nepoznali. Aj táto nástenka bola trňom v oku horlivým komunistickým aktivistom. Aby sme neprišli do ostudy a o zamestnanie, aj túto aktivitu si zobral vdp. Bukovan na seba.

Za krátke obdobie troch rokov vdp. Bukovan po sebe zanechal vďaka veľkému pastoračnému nasadeniu, stopy v dušiach veriacich.

Eleonóra Čurajová

„Medzi nami...“

Darina Tajcayová
verzus
Michal Kollár

V živote sa občas vyskytnú mimoriadne udalosti a príležitosti. Táto je jednou z nich. Dária (ako ju zvykne oslovovať) sa dožíva životného jubilea a Michal bol vysvätený za diakona. Môžeme prezradiť, že práve Dária bola animátorkou Michala pred birmovkou. Istý čas ich spájalo aj spoločné pracovisko. Oboch ich môžeme vidieť v kostole pri čítaní Božieho slova. Dáriu ako dlhoročnú vytrvalú lektorku, Michala dnes už ako diakona. A čo nám prezradia o sebe navzájom?

M o j a
drahá Dária,
žijeme len raz...tak
miznú život a vychutnávajú
všetky jeho vône, prímesi,
ale vyberaj správne.
Tvoja Ema

Dária: Michal, poznám ťa už dlho, prvé kontakty boli cez tvoju mamu (boli sme zamestnané v jednej organizácii), stretávali sme sa na akciách, usporiadaných zamestnávateľom, až sme sa stretli pri príprave na birmovku – ja ako animátorka a ty ako birmo-

Ideálny
tvar je guľa, lebo
pri najmenšom povrchu
má najväčší objem. Nech ti
nula - ktorá má podobný tvar
aj keď iba v dvojrozmernej
rovine - na konci počtu rokov
propomína, že sa veľkom máme
bližiť k ideálu človeka, ktorý
do neba vložil jeho Tvorca.
Patrik

som
h o
taký nemala,
tak by som nepripravovala
už tri skupiny...mladí majú
veľký potenciál v sebe, sú
tvarovateľní, nebojácni, ale
aj dostatočne drzí, skúšajúci
„odolnosť“ nás dospelých...
ako animátorka som si uve-
domila aj to, že napriek tomu, že majú niečo spoločné, každý z nich je individualita... Musím tiež skonštatovať, že tie tri skupiny sa nedajú porovnávať... pripravovala som vás všetkých v inom období, každý pochádza z iného prostredia, bol ovplyvnený inými ľuďmi, inou klímou v rodine, spoločenskými zmenami...vy – ako prvá skupinka ste boli aktívni, pýtali ste sa, hľadali ste odpovede na otázky, nebáli ste sa zísť aj do „problémových“ oblastí, čo si doteraz veľmi cením... Ale dali ste mi aj riadne „zabrat“ niektorými svojimi otázkami... Tie ďalšie dve skupiny boli podobné, ale aj odlišné od vás... ale to je na inú debatu...

Sprostred-
kuje, vybaví a bu-
mor ju neopúšťa...
Milá Dária,
nech Ťa robí radosť všetko do čoho sa
pustiš, aby sme i naďalej spoločne
tvorili Smolenického posla a ne-
myslim tým len výsledné pís-
menká na papieri...
Ivana

chodie-
val a potom si sa
stala mojou animátorkou pri príprave
na birmovku. Podľa čoho si si nás vybrala resp.
akou „náhodou“ som sa dostal k tebe do sku-
piny?

Dária: Hm... dobrá otázka... Keď bolo prvé stretnutie animátorov, tak sme dostali zoznam birmovancov. Takým kľúčom na rozdelenie bolo, že by bolo vhodné, keby sme toho ktorého birmovanca aspoň trochu poznali, poznali prostredie, z ktorého pochádza resp. rodičov, aby bolo na čom „stavat“ na stretkách a vlastne sa venovať daným témam a nie začať od bodu O... a tak si

sa dostal ku mne ty a ďalší...
Spočiatku som ťa vnímala ako
trochu utiahnutého chlapca, kto-
rý nie vždy dával najavo svoje pocity,
myšlienky a názory, ale potom si sa
„rozbehol“... a pamätám si naše dlhé
rozhovory na rôzne témy...

Michal: Odtedy si bola animátorkou ďalším skupinám... akí boli mladí po nás resp. dá sa to nejak porovnať?
Dária: Aký máš vzťah k mladým?

Dária: Pozitívny... Keby

vanec v mojej skupine... ako si ty vnímal prípravu na birmovku?

Michal: Veľmi pozitívne, bol som v očakávaní, aké to bude, čo budeme robiť, o čom sa budeme rozprávať a musím povedať, že to bol duchovný obrat v mojom živote. Tiež som

ťa vnímal cez
moju mamu,
keď som za ňou

M i l á
kmotra,
už si aj ty medzi nami, ale myslím
si, že stále sa cítim natoľko, že by sme
mohli prekladať debničky rájčan a papriky v
Čenstochovej, či vyshakovat' z vlaku zo Šaštína.
Alebo si zaspievať na námestí w. Marka v Benátkach,
či v Ríme. A čo povieš na naše akcie na naše akcie na
starej fare, okolo ping-pongového stola? Dobré vieš o
čom hovorím. Nedá sa to tu všetko povedať, a preto
hojnosť Božích milostí, ochranu našej nebeskej
Matky, veľa sil do ďalších rokov zo srdca
vypružie
Kmotra a Maca

domila aj to, že napriek tomu, že majú niečo spoločné, každý z nich je individualita... Musím tiež skonštatovať, že tie tri skupiny sa nedajú porovnávať... pripravovala som vás všetkých v inom období, každý pochádza z iného prostredia, bol ovplyvnený inými ľuďmi, inou klímou v rodine, spoločenskými zmenami...vy – ako prvá skupinka ste boli aktívni, pýtali ste sa, hľadali ste odpovede na otázky, nebáli ste sa zísť aj do „problémových“ oblastí, čo si doteraz veľmi cením...

Ale dali ste mi aj riadne „zabrat“ niektorými svojimi otázkami... Tie ďalšie dve skupiny boli podobné, ale aj odlišné od vás... ale to je na inú debatu...

Čas diskutovať sme mali aj vzhľadom na to, že si v našom zariadení praxoval (DSS-ROSA) a potom si k nám nastúpil ako sanitár. Ako vnímaš toto obdobie? Dalo ti niečo do života?

Michal: Určite áno, dalo mi to veľmi veľa, spoznal som realitu, to, aký je naozajstný život, začal som inak chápať utrpenie človeka resp. ľudí, že to nie je len o boles-

ti... boli
to naj-
krajšie
roky môj-
ho života...
„M i l á
Dária, k Tvojmu
viantku na pamiatku Ťa zo
srdca celého želáme len to naj...
nech sa Ťa v živote darí, nech Ťa naša
nebeská Matička ochraňuje na cestách i
vo všetkom čo robíš... máme Ťa radi!
ŽIVOOOO!!!
Thuringer Family z BA“

„Dária
sa mi teraz javí,
ako dobrá 40% pálenka:
šetříme ju- nemieňame a rokmi
je nám drahšia a vzácnejšia-
podľa mňa, len tak ďalej!“
Ján

nemyslela, že budem pracovať v takomto zariadení, ale Božie cesty sú nevyspytateľné... postihnutí alebo „inak obdarovaní“ totiž nútia k zamysleniu, o čom to vlastne ten život je..., kde sú pravé hodnoty, prežívajú svoj život naplno a vnímajú skutočnosti, ktoré my akosi prehliadame ... a tým nám pripomínajú, že Boh sa o nás všetkých stará každú sekundu nášho života a to, čo sa deje v našich životoch, je presne zakomponované v Jeho plánoch a vie presne, prečo sa to deje a má to pre nás nejaký význam, ktorý sa – skôr či neskôr – dozvieme....

Michal: Viem, že veľmi rada cestuješ. Ktoré je tvoje obľúbené miesto, kam sa rada vraciaš? Určite spomenieš Lurdy... je to tak?

Dária: Je... máš pravdu, Lurdy sú moja srdcová záležitosť, chodím tam pravidelne od roku 1995 a vraciam sa tam ako domov... Lurdy ma oslovili svojou rodinnou atmosférou, pokojom, ktorý vyžaruje z pútnikov, ale aj dobrovoľníkov, radosťou, spoločenstvom.... Je to miesto milostí a zázrakov....ale to pochopí len ten, ktorý tam strávil nejaký čas...

V tomto roku som navštívila Santiago de Compostela, ktoré mi taktiež učarovalo svojou atmosférou a nevyučujem, že sa tam ešte vrátim – ak Pán Boh dá... A taktiež sa rada vraciam do Magdenau – je to cisterciánsky kláštor v horách vo Švajčiarsku, je tam pokoj a ticho, kedy má človek možnosť zastaviť sa v tom uponáhľanom svete, pookriať, prevetrať hlavu a načerpať síl. Je však ešte veľa miest, ktoré by som mohla spomenúť, ale aj ktoré by som ešte rada navštívila...

Michal: Čo ťa v živote teší a čím v súčasnosti žiješ?

Dária: Hmm.... teší ma, že mám prácu, prácu, ktorá ma baví a aj naplňa, že mám okolo seba úžasných ľudí, príbuzných, priateľov, ktorí ma podržia, keď mám slabé chvíľky... teší ma veľmi veľa vecí, každodenných maličkostí... A som veľmi vďačná za dar viery, ktorý mi pomáha prekonávať každodenné starosti a prekážky, ale aj radowať sa a prežívať jedinečné okamihy...

A čím žijem? Momentálne pracou, prípravou Farských dní, prípravou stretnutia Lurdských dobrovoľníkov a popritom sa snažím „vpratáť“ do Božích plánov so mnou....

Dária: Michal, nedá mi, aby som sa nevrátila k tvojmu povolaniu, ktoré bolo iste pre mnohých prekvapením. Kedy si začal rozmýšľať o tom, že vstúpiš do seminára resp. čo bolo tým impulzom, že si začal nad tým uvažovať?

Michal: Začal som tak vážnejšie nad tým uvažovať asi v treťom ročníku na strednej škole... a potom v zamestnaní som mal silný duchovný zážitok pri rozjímaní nad Sv. písmom, veľmi ťažko sa to dá vyjadriť slovami.... akoby sa niečo v mojom vnútri „pohlo“... mohol by som to vyjadriť asi na takomto príklade: ako keď stojím a neviem kam sa mám pohnúť a potom príde „impulz“ a ja sa rozhodnem – pôjdem a presne viem kam...

Dária: 12. jún 2009 bol v tvojom živote veľmi významný deň a slávnostný.... ako si ty vnímal vysviacku? Predsa len, bol si prvý, koho vysviacal nový otec arcibiskup...

Michal: Hm, pre oboch to bola historická udalosť... (úsmev)....Ja som sa pol hodiny pred vysviackou dozvedel, že nás bude vysviacať otec arcibiskup Bezák...Celé som to prežíval s veľkou radosťou a pokojom...a to, že som bol prvý, vnímam ako veľkú milosť a dar, lebo otca arcibiskupa si nesmierne vážim a je pre mňa veľkým vzorom .....

Michal, želáme ti ešte veľa síl, trpezlivosti, pokoja a najmä Božie požehnanie a dary Ducha sv., aby si pokračoval v ceste, na ktorú si ťa Pán vyvolil!

Ďakujem, Dária, aj ja Ti želim a vyprosujem hojnosť Božieho požehnanie a veľa cestovateľských zážitkov!

Zhovárili sa Michal a Dária

Sobáš redaktorky!

S radosťou oznamujeme našim čitateľom, že
Marianna Šestáková,
jazyková redaktorka, dlhoročná animátorka detí a mládeže, moderátorka Farských dní, sa rozhodla uzavrieť sviatosť manželstva
s **Petrom Hudcovičom,**
dňa 12. septembra 2009 o 15.30 hod. v rímsko-katolíckom kostole v Smoleniciach.

Milá Marianna a Peter,
želáme Vám veľa šťastných spoločných dní!

kolegovia z redakčnej rady

Čo povedali deti o láske?

„Keď starkú začínajú bolieť kĺby a nevie sa už predkloniť, aby si nalakovala nechty na nohách, vždy to robí dedo, hoci aj on trpí bolesťami kĺbov.“

„Viem, že moja sestra ma má rada, nakoľko mi dáva všetky svoje staré šaty a ona si potom musí nové kupovať.“

„Láska je to, keď môj pes obľíže moje líca aj vtedy, keď som nemala naňho celý deň čas.“

„Keď ťa má rád voľakto úplne ináč vyslovuje tvoje meno. Voľakde cítiš, že v jeho ústach tvoje meno je v bezpečí.“

„Láska je, keď mama dáva otcovi najchutnejšie kuracie mäso.“

„Láska je, keď dievča sa naperfumuje a chlapec si vylieva na seba vodu po holení len preto, aby sa mohli jeden druhého navzájom ovoňať.“

„Láska je, keď otec je spotený, smradľavý, ale mama mu aj tak hovorí, že vyzerá lepšie ako Robert Redford.“

„Láska je, keď v reštaurácii dáš druhému svoje opekané zemiaky bez toho, aby si ty pýtal z jeho.“

„Láska je, keď voľakto ti spraví náladu aj vtedy keď si unavený.“

„Láska je, keď stará babka a starý dedo sú stále priateľmi aj vtedy, keď už roky sa dobre poznajú.“

„Moja mama ma najradšej mňa na celom svete. Nikto iný mi nedá pusu na dobrú noc ako ona.“

DIAKONSKÁ VYSVIACKA

(Fotoreportáž)

12.6.2009 prijal Michal Kollár diakonské svätenie z rúk otca arcibiskupa Mons. Róberta Bezáka

Bozk pokoja nového diakona a svätiteľa

Ležanie tvárou k zemi vyjadruje uponíženie sa pred Bohom. Ostatní veriaci modlitbou litánií, vzývajú o pomoc všetkých svätých.

Dalmatiku, rúcho diakona, oblieka po prvý krát vlastný farár

Tešíme sa, že naša farnosť má opäť duchovné povolanie. Svoju diakonskú prax Michal vykonával počas letných prázdnin v Trnave vo farnosti sv. Mikuláša.

Diakon môže krstiť, pochovávať, čítať Božie slovo, rozdávať Eucharistiu, asistovať biskupovi a kňazom. Nemôže slúžiť svätú omšu a sponovať.

(iž, foto Natália Jakubcová)

Diakoni majú osobitným spôsobom účasť na Kristovom poslaní a na jeho milosti. Svätosť posvätného stavu (ich označuje znakom, ktorý nemôže nik odstrániť a ktorý ich pripodobňuje Kristovi, ktorý sa stal „diakonom“ čiže služobníkom všetkých. Úlohou diakonov je okrem iného asistovať biskupovi a kňazom pri slávení Božích tajomstiev, predovšetkým Eucharistie, rozdávať ju, asistovať pri uzatváraní manželstva a požehnať ho, hlásať evanjelium a kázať, predsedáť pri pohrebných obradoch a venovať sa rozličným charitatívnym službám.

KKC 1570

Veriaci (Lucia Rábarová a Darina Jajcayová) prinášajú obetné dary a bohoslužba pokračuje...

Päťoro cirkevných prikázaní

Zachovávať prikázané dni pokánia.

Keď sa povie „pokánie“, tak si pod tým asi najčastejšie predstavíme niečo nepríjemné, čo nás obmedzuje, že sa máme niečoho vzdať, niečo obmedziť... a tým sa znižuje naša sloboda. Ako to teda je?

Predstavme si, že niekto by nám zachránil život. A to napriek tomu, že sme mu ublížili. Ako by sme reagovali? Asi by sme sa mu v prvom rade snažili ospravedlniť, prípadne nahradiť škodu, ktorú sme mu spôsobili. Potom sa mu poďakovať za záchranu života takým spôsobom, ako najlepšie dokážeme. A to nie preto, že musíme, alebo že je to ľudsky slušné, ale preto, že si uvedomujeme, čo pre nás urobil.

Pokánie má byť asi niečím podobným. Uvedomením si, že niekto za mňa zomrel, aby som mohol žiť. A čo všetko zlé som mu doteraz urobil. A najmä ako sa mu poďakovať. Čo môžem s tým konkrétne urobiť?

V prvom rade si priznať svoju zlobu – svoj hriech proti Bohu či svoju ľahostajnosť voči nemu, ktorá je často našim najväčším hriechom a málokedy si to uvedomujeme. Potom by mala nasledovať naša ľútosť nad tým všetkým, čo zlé sme urobili. A pokiaľ sa to dá, snažiť sa napraviť to, čo dokážeme. (Nepripomína nám to podstatné, čo je potrebné ku svätej spovedi, čiže zmiereniu s Bohom?) A nakoniec vďačnosť – urobiť niečo z lásky k Bohu, lebo sa mu chcem (nie musím) poďakovať za to, čo pre mňa urobil a stále robí.

Takže skutok pokánia má byť niečo, čo ma približuje k Bohu (čiže k nebu), čo mi môže pomôcť na ceste k nemu cez všetko to, čo máme k dispozícii na rovine prirodzenej či nadprirodzenej.

K tomu nám Cirkev dáva aj dve liturgické obdobia, ktoré nám – aj keď každé svojim spôsobom – má pomôcť na ceste pokánia a preto sa v nich máme viac zastaviť. Sú to Advent a Pôstne obdobie, kedy máme viac využívať možnosti zastavenia a ticha (preto sa neodporúčajú v týchto obdobiach zábavy či svadby).

Pán sa postará....

Pán sa postará. Túto vetu som počúvala deň čo deň. Moju kamarátku mám síce rada, ale už ma to začínalo trochu rozčuľovať. Vetou „Pán sa postará“ riešila všetko. No nebolo to tak, že by nič neurobila ak bol nejaký problém. Vždy urobila čo sa dalo a ak sa veci ani tak nepohli d'alej, odovzdala to do vôle Božej. My ostatní sme radšej frflali a nadávali. Najviac ma rozčuľovalo, že jej to aj vždy vyšlo a „Pán sa naozaj postará.“

No Pán nás učí pokore a popritom robí zázraky aj dnes, i keď sa tomu niekedy len ťažko verí. Boli sme v zahraničí a ako správni Slováci sme sa nabalili sáčkovými polievkami, konzervami a dokupovali sme len chlieb a vodu.

V jedno sobotné poobedie sme dorazili do istého malého mestečka a hladní ako vlci sme chceli kúpiť chlieb, pretože nám nezostala už ani omrvinka. Nerátali sme s tým, že všetko bude zvo-

rené, pretože v tej krajine mali v ten deň štátny sviatok. Chodili sme kade tade, všetko zatvorené. Povedali sme si, že prejdeme ešte na koniec ulice a potom to vzdáme. Boli sme veľmi unavení, hladní a nervózni. A samozrejme zaznela veta „Pán sa postará“, ale nikto to asi nebral vážne, len moja kamarátka.

Išli sme teda. Na konci ulice sme uvideli nejaký obchod. Celi natešení sme chceli vojsť, ale pred tromi hodinami zatvorili. Tak zostaneme hladní. Zrazu na nás z obchodíku máva pani a volá nás dnu. Otvorila nám zadné dvere a keď sme vošli, ovalila nás opojná vôňa chleba a čerstvého pečiva. Mohli sme si vyberať. Bola to súkromná pekárnička a pani si tam dávala ešte niečo do poriadku.

Po ceste sa nám stalo ešte viac takýchto malých zázrakov a odvtedy ma veta „Pán sa postará“ už nerozčuľuje.

mg

PÔSTNA DISCIPLÍNA

Kán. 1249: Všetci veriaci, každý svojím spôsobom, sú z božského zákona povinní konať pokánie: aby sa však všetci medzi sebou spojili v istom spoločnom konaní pokánia, predpisujú sa dni pokánia, v ktorých sa veriaci majú zvláštnym spôsobom venovať modlitbe konať skutky nábožnosti a dobročinné lásky, majú sa zapierať vernejším plnením svojich povinností a najmä zachovávaním pôstu a zdržiavania sa mäsa podľa normy nasledujúcich kánonov.

Kán. 1250: Dni a obdobia pokánia v celej Cirkvi sú jednotlivé piatky celého roka a Pôstne obdobie.

Kán. 1251: Zdržiavanie sa jedenia mäsa alebo iného pokrmu podľa predpisov Konferencie biskupov sa má zachovať každý piatok roka, ak neprípadá naň niektorý deň, uvedený medzi slávnosťami; avšak zdržiavanie sa mäsa a pôst sa má zachovávať na Popolcovú strediu a v Piatok umučenia a smrti nášho Pána Ježiša Krista.

Kán. 1252: Zákon zdržiavania sa mäsa zaväzuje tých, ktorí dovŕšili štrnásť rok života, zákon pôstu však zaväzuje všetkých plnoletých až do začatia šest'desiateho roku života. Duchovní pastieri a rodičia sa však majú starať, aby aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní zákonom pôstu a zdržiavaniu sa mäsa, boli vychovávaní k pravému zmyslu pokánia.

Kán. 1253: Konferencia biskupov môže bližšie vymedziť zachovávanie pôstu a zdržiavanie sa mäsa, ako aj úplne alebo čiastočne zameniť pôst a zdržiavanie sa mäsa za iné formy pokánia, najmä za skutky dobročinné lásky a cvičenia nábožnosti.

Pôstna disciplína schválená na 8. zasadaní Konferencie biskupov ČSFR v Brne dňa 20. januára 1992 pre všetky diecézy:

§ 1: Popolcová stredia a Veľký piatok sú dňami zdržiavania sa mäsiťoch pokrmov a pôstu.

§ 2: Všetky piatky v roku sú dňami pokánia. Veriaci v tieto dni konajú pokánie niektorým z nasledujúcich spôsobov:

- (1) zdržovanie sa mäsitého pokrmu
- (2) skutok nábožnosti: účasť na svätej omši alebo krížová cesta alebo bolestný ruženec
- (3) čítanie Svätého písma trvajúce aspoň 10 minút
- (4) skutok lásky bližnému: návšteva chorého s konkrétnym prejavom pomoci alebo návšteva cintorína spojená s modlitbou za zosnulých alebo hmotná pomoc chudobným či viacdetyňm rodinám a pod.,
- (5) zrieknutie sa sledovania televíznych programov (okrem správ) alebo fajčenia alebo alkoholických nápojov alebo iné sebazaprenie

(porovnaj www.kbs.sk), pb

Otec Anthony v Trenčíne

Druhý augustový 2009 týždeň prišlo asi 250 Slovákov do Trenčína, aby mali možnosť vidieť, počuť a stretnúť sa s Ježišom počas 6 dní ticha. Otec Anthony, vinentiánsky kňaz, prišiel opäť na Slovensko, aby mohol pokračovať v duchovných cvičeniach zosnulého otca Billa. V jednoduchosti, v pokore a hlavne v láske otec Anthony vysvetľoval učenie katolíckej cirkvi. Je obdarený darom ohlasovania evanjelia a darom uzdravovania z telesných chorôb, čoho svedkom bola jedna účastníčka duchovných cvičení, ktorej Pán uzdravil nohy a mohla zanechať invalidný vozík. Usmevnými i smutnými príbehmi z misijných ciest v Afrike a skúsenosťami z vlastného života poukázal na lásku Boha Otca a Jeho Syna prostredníctvom Ducha Svätého. Každý z účastníkov sa presvedčil, že život s Ježišom Kristom je možný a krásny i napriek ťažkostiam a problémom, ktoré denne prichádzajú.

Otec Anthony sa ešte vráti na Slovensko od 14. do 19. septembra 2009, kedy bude mať Ludové misie v Brezne, tel.č.0907724557.

ad

Pútnici z Compostely alebo ako sa ide z Posla do Porta

Tento rok sa polovica našej redakčnej rady vybrala na púť k sv. Jakubovi do Compostely, čo objasňuje i názov tejto reportáže. Naši pútnici išli dvomi rôznymi trasami a svoje skúsenosti sa s vami, našimi čitateľmi rozhodli podeliť a niekoho azda i navadiť na podobnú púť.

Dária a Mirka:

Našu púť sme začali v Lurdoch. Cesty, kde môžete začať túto púť sú rôzne. Z Francúzska, Portugalska, či priamo zo Španielska. Jakubovou cestou (po španielsky Camino de Santiago) je nazývaná púť k hrobu apoštola Jakuba v Santiagu de Compostela na severozápade Španielska.

Hlavná španielska cesta – Camino Francés bola v roku 1993 prijatá do svetového dedičstva- UNESCO. Prvá písomná zmienka o Jakubovej ceste pochádza z roku 1047 a spája cestu s hrobom sv. Jakuba v Galícii. Za Jakubovu cestu je považovaná len hlavná severná cesta – Camino Francés. Ostatné sú správne popisované ako Cesty pútnikov k Jakubovi. Jakubov hrob sa stal v stredoveku popri Ríme a Jeruzaleme tretím hlavným cieľom kresťanských púti. Počet pútnikov na tejto ceste prudko vzrástol od roku 1970.

Aby ste získali preukaz pútnika, musíte prejsť aspoň 100 km pešo. V Španielsku a Francúzsku je potvrdenie Compostela stále častejšie používané do podkladov uchádzačov o pracovné miesto. Uchádzači tým ukazujú, že okrem odbornej znalosti majú aj schopnosti v sociálnej oblasti a duchovnom správaní.

Známi pútnici novej doby sú napr. pápež Ján Pavol II. a Paolo Coelho. Púť sv. Jakuba je jedna z najstarších kresťanských púti a so svojimi takmer 900 kilometrami patrí taktiež k najdlhším na svete. Trasu vám všade ukazujú žlté šípky, takže zabúdiť nemôžete, ani keby ste chceli. My sme šli pešo posledných 112km.

Človek chce rozmýšľať o živote, ale prvé dni rozmýšľa skôr o tom, ako prežiť. Potom, keď si zvykne na pľuzgiere na nohách, boľavé plecica, jednotvárnú stravu atď., môžete aj rozmýšľať.

Človek by ani neveril, koľko ľudí okolo vás prejde. Ľudia rôznych vierovyznaní i bez neho, rôznych kultúr-Japonci, Američania, Francúzi... čulý ruch, a stále len čakáte, kedy už tam budete. Po ceste si skúšate nielen vytrvalosť, ale i ochotu zdieľať všetko s tými s ktorými putujete, či už nálady, bývanie, dojmy, nepríjemnosti, radosti. Zistíte, že aj Slovensko je krásna krajina a oproti Španielsku nemusia mať Slováci pocit menejcennosti a niektoré veci fungujú na Slovensku lepšie (čomu sme sa aj my čudovali). Máte pocit, že táto cesta by mala byť veľmi duchovná a zatiaľ musíte riešiť oveľa „prízemnejšie veci“, (napr. kde kúpime chlieb, kde a za koľko môžete prespať a pod.), ale aj to je dobrá skúsenosť a tu sme zažili a zistili, že sa o nás stále Niekto stará.

Predsa sme sa len dostali do Santiaga (čo sme už niekedy ani nedúfali). Mesto má svoje čaro o katedrála je monumentálna. Napriek všetkému môže mať človek pocit, že mu stále niečo chýba. Povie si tak a toto je koniec? Je to všetko fajn, ale... niečo tu ešte chýba.

Na konci nášho pobytu vo františkánskom kláštore nám to „niečo“ čo akosi chýbalo, alebo sme si to len neuvedomili objasnila jedna rehoľná sestra-františkánka. Tým, že ste prišli do Santiagasa sa ešte nič neskončilo. Skutočná cesta začne až sa vrátite domov, do práce, domácnosti, k rodine, priateľom. Na cestu kde máte pomáhať svojim blízkym a vlastne každému, kto to potrebuje. Ale nezabúdať na to, že na ceste si treba oddýchnuť a zastaviť sa, aby človek mohol ísť ďalej. A mala pravdu. No ak je možnosť, najlepšie je to zažiť na vlastnej koži a utvoriť si vlastný názor. Takže „Buon Camino!“- šťastnú cestu.

HUMORNE LADENÉ

Ján

3 mesiace dopredu zaplatené letenky, „z Vídna až hen za humná“, do portugalského prístavného mesta Porto, ktoré už vyhlásilo UNESCO za kultúrne dedičstvo.

Plní očakávania, každý po kinedrile, sme naozaj v termíne a načas, s prestupom vo Frankfurtu vystúpili na obed v slnečnom Porto- alebo OPporto- ako vravia domáci a na prvé metro do mesta, hľadať katedrálu San Nicolaus. Tu sme mali odštartovať našu pešiu púť k hrobu Sv. apoštola Jakuba- do Santiaga de Compostella v Španielsku. Minimálne prejdené vzdialenosti, aby ste sa mohli rátať za pútnika, sú určené:

- Min.100km -peši
- 200km -bicykel
- 300km -koňom

Naša predpokladaná dĺžka trasy mala byť asi 230km. Preto asi, lebo sme mali len výtlačky na papieroch z počítača vďaka Lukášovi, no nikoho nenapadlo zobrať mapu ani jednej z krajín, kadiaľ sme prechádzali, že áno. Ale nič to preto, veď sme mali batohy vrchovato naložené a boli sme presvedčení, že nás nič nemôže ani zastaviť a ani prekvapíť. No to sa sme síce mylili, ale vtedy to ešte nikto netušil...

Len čo sme vystúpili v centre z metra a vyšli z tmy podzemia na slnkom zaliatu stanicu, pristúpil ku mne nenápadný, počerný chlapík s kapsičkou na krku a bez zábran mi z nej ponúkol tehličku hašišu, veľkú asi ako cigo-škatulka. Nevie, čo bolo dôvodom, že si vybral práve mňa, lebo ostatní si ho ani nevšimli a kráčali veselo ďalej, no myslím si, že po tom kinedrile som bol pekne ospatý, tak som mu asi pripadal, ako vhodný klient. Z jeho vyjadrovania som pochopil- lebo neovládám žiadny jazyk- že má super príma kvalitu a výbornú cenu! Nevie ako, no jediné čo som si v tej chvíli spomenul, povedal som mu: „Sorry, I am groggy- tomorrow, amigo.“ Pritom som ho potľapkal kamarátsky po pleci a s lúčiacim širokým úsmevom som ho tam nechal stáť a pokročil som za ostatnými, ktorí len neveriacky krútili hlavami, keď som im povedal, čo sa mi pred chvíľou stalo. Nevedeli síce ktorým smerom je ten San Nicolaus, preto som sa chcel držať vyskúšanej metódy:

nevím- opýtam sa, nerozumím- nakreslím. Ale reku nebudem tu šaškuvať, ved šeci tré vedzá po anglicky, šak to snád vybavá. Vybavovali sme to spolu, lebo čas plynul a kilometre né. Já som šaškuval, oni spíkuvali a tak nám utékli tri hodzi-ny jak ništ- ľudé nás posílali krížom-krážom, boli sme aj pri 5- 6 kosteloch, no ani jeden nebol ten pravý. Už sme aj vyhladli, no a nakoniec sme jasne že boli tam, kde mi ten amigo ponúkal ten hašíš pri stanici metra, lebo krížom cez cestu bola po-žičovňa bicyklov a informácie, kam som ich hned posílal sa opýtat, jak sme vylézli z metra na ulic. No to bolo hmkania a rečí, keď nám povedali, že ten kostol je asi dvesto metrov od stanice a pe-ke na kopci, ale domy z ulice kryjú naň výhľad. Desat' minút na to, sme už boli v ňom a kupovali sme po pol eure preukazy pútnika- Credencial del Peregrino- po portugalsky. Je to taká skladacia knižočka, kam si dávate razit' pečiatky z miest, kadiaľ putujete. Pred katedrálou sme sa najedli- ešte zásoby z domu a po tej poobednej túre s hľadáním kostola po meste sme mali mestských rušných ulíc plné zuby, tak sme sa dohodli, že sa za mesto vyvezieme metrom a tam sa niekde napojíme na pútnickú trasu, reku hned' dáme aj v kľude ruženec ,lebo ten sme si povedali, že ne-smie na žiadnej púti chýbať'. Tak sa aj stalo. Posledné kilometre na vlaku ubehli rýchlo a už sme aj vystupovali na stanici, kde bol len pár lavičiek a prudké poobedné, portugalské slniečko. Odhodlaní na všetko sme vyrazili. Kade? No predsa po hlavnej ceste a snád' na nej bude nejaká značka, čo nás hodí tam, kam treba. Omyl. Autá si frčali okolo nás, hluk nesmierne a mal som pocit, že kamióny tam niekde musia mať hnízdo, keď ich tam bolo toľko! Spoločný ruženec? Neprichádzal do úvahy! Ale všetci statočne šlapali dopredu. Po asi 8- 9km sme uvideli odbočku na camping. Vra-vím ostatným, tuším pod'me tam- síce si možno nadídeme ,ale bude tam viac kľud a určite nejaký bufet, kde vybavíme večeru aj raňajky. Nie, ide sa d'alej, kým nebude jasná trasa a snád' bude aj nejaký obchod po ceste. Tak aj bolo. Po dva aj pol kilometri sme našli malý obchodík, ale tuším tam mali všetko, čo sme potrebovali, len namiesto liehu do variča, nám predali PePo- pevný podpa-l'ač, reku aspoň niečo, čím si zohrejeme vodu na čaj. Len chyba bola tá, že keď sme sa opýtali na cestu do Santiaga, stále ukazovali naspäť. Reku to nie je možné, lebo smer sme mali dobrý, ale nakoniec sme si dali povedať a chtiac- nechtiac, sme vyrazili smerom späť ku campingu. Popritom som si ešte všimol, že keď sme sa niekoho aj pý-tali na cestu, väčšinou si nás s úsmevom obzerali a pýtali sa: " Prvý krát- prvý krát?" Až po troch dňoch som pochopil, že im boli humorné tie naše napratané batohy až nad hlavu, lebo tuším všetci, čo sme cestou stretali, mali len také polovičné... hold, nie je nad vlastnú skúsenosť'.

jj

VIETE, ŽE... MANŽELSTVO

... sv. Mikuláš je patrónom detí, námorníkov, rybárov a manželstva?

... sv.Rita z Cascie, talianska mystička, stigmatizovaná, s neporušeným telom po smrti, je patrónka v bezvýchodiskovej núdzi, pri ťažkostiach a skúškach, patrónka nešťastných manželiek a manželov vo chvíľach zúfalstva?

... manželstvo ustanovil Boh, keď stvoril ľuď ako muža a ženu a pán Ježiš ho povýšil na sviatosť? Obradom sa svadba stala až v období antiky. V lepších rodinách sa o dievča uchádzalo viac nápadníkov, ktorí medzi sebou súťažili v atletických, rečníckych, speváckych a tanečných disciplínach. Ktovie, či by sa tento spôsob osvedčil i dnes?!

... v začiatkoch kresťanstva sa manželstvá uzatvárali podľa pôvodných zdedených zvykov bez zásahu cirkvi, až v r.1563 Tridentký snem vyhlásil za platné iba tie manželstvá, ktoré boli uzatvorené pred farárom a dvoma svedkami?

Niektorí sú toho názoru, že manželstvo je najtvrdšia rehoľa, ťažko povedať, či sú to sympatizanti alebo odporcovia manželstva, v každom prípade majú manželstvo a rehoľa veľa spoločného, k tomu možno krátky príbeh: istá dievčina sa každý deň vrúcne modlila za rehoľné povolania a k tomu vždy pridala : „Pane Bože, len nech to nie som ja!“ O pár rokov sa z nej stala veľmi dobrá rehoľná sestra.

mg

ZAMYSLLENIE

Zo Svätého Písma, ako aj z rozličných starých ľudových piesní z literatúry zaznieva chválospev na materiskú lásku a otcovskú starostlivosť, a jednako to nie je pravidlo, že ju tam možno skutočne nájsť. Pravej rodičovskej láske, materinskej a otcovskej добрote sa treba - ako všetkému šľachetnému a veľkému na svete - najprv učiť. Túto lásku je potrebné si získať, hoci jej začiatok vložil Boh do každého otcovského a materinského srdca.

Najväčším želaním rodičov je, aby ich deti boli úspešné v škole a v práci a šťastné v osobných vzťahoch. Psychológovia tvrdia, že základným predpokladom pre naplnenie týchto rodičovských očakávaní je vysoký stupeň sebaúcty teda to, čo si o sebe myslíme, ako sa hodnotíme, ako sa cítíme, ako si dôverujeme. Sebaúcta korešponduje s našimi možnosťami, schopnosťami a danosťami. Na to, aby sa dieťa malo rado a cenilo si samo seba, potrebuje od narodenia cítiť rodičovskú lásku. Nestačí ak rodič má dieťa rád, lásku treba vedieť aj prejavovať, demonštrovať, dať svoje city dieťaťu najavo. Dieťa musí rodičovskú lásku vnímať aj fyzicky, slová nestačia. Dieťa bez ohľadu na vek potrebuje lásku cítiť, potrebuje pohľadania, bozky, objatia, povzbudenie, aby sa vždy znova a znova presvedčilo, že je milované. Ak majú rodičia nízky stupeň sebaúcty, takmer automaticky preberú tento model aj ich deti. Pre deti je ťažké naučiť sa veriť vo svoje kvality, keď im rodičia predkladajú opak.

Deti sú šťastné, keď sa cítia dôležité a milované. Okrem lásky a nehy potrebujú, aby ich rodičia viedli, povzbudzovali a boli im dobrými poradcami. Potrebujú určitú slobodu, učia sa rýchlejšie a efektívnejšie, keď majú pocit, že tak robia z vlastnej iniciatívy, a nie preto, aby splnili všetky požiadavky rodičov.

Každý rodič by mal mať takú dávku empatie, aby sa dokázal vcítiť do roly dieťaťa a mal na pamäti jeho vek, mentálnu úroveň, ktorá môže byť u rovnako starých detí rozličná.

Vo výchove detí často robíme chyby, ktoré poškodzujú úroveň ich sebaúcty. Keď za vami príde dieťa a chce vám niečo povedať, neposlite ho preč. Nepovedzte, že nemáte čas, že nie je vhodná chvíľa. „Nemáť v rodine čas je horšie ako nemať peniaze“ /don Bosco/. Je dôležité dávať si pozor a dieťa nediskvalifikovať výrokmi: Uvidíme, či to zvládneš, daj sem, ja to urobím. Nepochovňajte ho s kamarátmi, so súrodencami, bratrancami, ktorí sú, ako ináč, šikovnejší. Toto dieťa ponižuje a znižuje jeho sebaúctu. Zabudnite na slová: si zlý, nemám ťa rád, si nemožný... Evokujú negatívne pocity, ktoré sa premietajú do celého správania dieťaťa.

Rodičia pre svoje dieťa stelesňujú Boha a na základe toho, ako ich dieťa vníma, si utvára svoju predstavu o svete a Bohu. Preto by rodičia mali svojím životom a prostredníctvom svojej rodičovskej lásky, ktorá má odzradkovať Božiu rodičovskú lásku, viesť deti tak, aby sa z nich stali ženy a muži žijúci skutočnou láskou, pretože byť dokonalý ako Boh znamená žiť pravou láskou. Ak dieťa kráča cestou lásky vo svojom živote a v dospelosti sa stane rodičom, odovzdá túto štafetu lásky ďalej, rodičovská láska naplnila svoje poslanie.

Bože, daj nám rodičom silu a trpezlivosť učiť sa pravej láske, aby sme mohli toto posolstvo odovzdávať svojim deťom a vychovať z nich zdravý základ dobrých kresťanských rodín.

dl

Detské STRETKO

Od septembra do júna boli stretká pre deti v pondelok o 16.00 hod. na fare. Vytvorili sme čo do počtu síce menšie, ale pomerne stabilné stretko.

Program stretníek bol rôznorodý, podstatnou časťou boli hry, príležitostne sme sa venovali i náročnejším témam, napr. ruženec, mariánska úcta, svätosť, pôst a ďalšie.

V mesiaci októbri, ktorý je i mesiacom ruženca, sme si spestrili program výrobou ružencom a následnou mini-výstavkou v kostole. Jednu októbrovú sobotu sme venovali i spoločnej modlitbe misijného ruženca vo farskom kostole.

November je sviatkom Všetkých svätých a modlitieb za duše v očistci. Porozprávali a vyhľadali sme si informácie o našich nebeských patrónoch. Nezabudli sme ani na duše v očistci a na modlitbu za našich zosnulých pri návšteve miestneho cintorína.

December je obľúbeným mesiacom nielen detí, a to hlavne preto, že sú Vianoce. Pripravovali sme sa na ne i my. Výrobou pozdravov, malých darčiekov a ozdôb v popoludnie na sv. Mikuláša, sme sa snažili nezabudnúť na našich blízkych. Výrobou papierového Betlehema sme sa snažili intenzívnejšie si pripomínať a prežívať tajomstvo Vianoc. Jeden papierový Betlehem sme podarovali i do materskej školy.

Po zimných radovánkach, keď sme si užili i sneh, postavili mini snehuliakov a vyskúšali aj ako sa odhrňa "tá biela prikrývka" (a veru že nás aj ruky boleli), sme sa prehupli do fašiangového obdobia a vyšantili sme sa na karnevale.

Po radostnom období fašiangu sme sa stíšili počas pôstneho obdobia. Porozprávali sme sa o pobožnosti krížovej cesty, vysvetlili sme si ju a "overili v praxi", keď sme sa ju pomodlili priamo na Kalvárii.

Ako sa v živote striedajú vážne a veselé obdobia, i v liturgickom roku je to podobne. Veľkonočný čas sme si spestrili vďaka výbornému počasiu opekačkou vo farskej záhrade, spolu s rodičmi.

Prichádzajúca jar nám priniesla nové dary v prírode a otvorila Božie zásobárne zelene, rozkvitnutých lúk a stromov. Nenechali sme si ujsť zbieranie lúčnych kvetov, či pozorovanie migrujúcich žiab v rybníku.

Mesiac máj sa niesol v mariánskom duchu. Nechýbala "púť" do Hlboče, a pre všetkých čo sa nenechali odradiť počasím, či zlákať inými atraktívnymi podujatiami, tu bola možnosť zúčastniť sa púte do Marianky, ktorá sa tento rok uskutočnila v skromnejšom zložení.

Počas celého roka nechýbali hry, obľúbený stolový futbal, či spoločenské hry. Stretná sme ukončili v tomto školskom roku opekačkou pri príležitosti MDD, na ktorú si pripravili súťaže najstálejšie stretnárky. Veľmi sa im vydarilo, za čo si zaslužia pochvalu ako aj za kamarátstvo a spoločenstvo, ktoré počas roka dokázali vytvárať a prijímať medzi sebou i ostatné deti.

Tešíme sa na ďalšie spoločné podujatia a stretná i v budúcom školskom roku, azda pod vedením našich nádejných animátorov stredoškôľakov, ktorí absolvovali už i animátorské kurzy a počas prázdnin si pripravili o Prímestský tábor...

iŠ

Prímestský tábor v Smoleniciach

V dňoch 24. – 27. augusta sme podnikli na fare prímestský tábor, ktorého sa celkovo zúčastnilo 30 detí. Deti a animátori prišli zo Smoleníc, Trstína a Bíňoviec.

Pre deti sme pripravili program plný zábavných hier a milých výhier.

V pondelok sme stopovali poklad po okolí Smolenického zámku, kde sme sa nielen zabavili, ale spoznali sme aj cenu spolupráce, potom si zmerali sily jednotlivci v Trojboji, v ktorom hviezdili najmä dievčatá.

V utorok sa konali Olympijské hry v znamení vody na lúke pri Vlčiarňi. Farebné družstvá sa snažili zo všetkých síl, čo sa im podarilo dokonca natoľko, že sa na prvom mieste umiest-

nili 2 družstvá s rovnakým počtom bodov. Po tomto výkone sa animátori stali s deťmi v Dvojhodinovej hre, a hoci úlohy boli naozaj náročné, ako napríklad 30-krát vybehnúť na Molpír, či nemenej ťažké prehovárание nášho gitaristu, aby im požičil svoju gitaru, deti ich hravo zvládli, a tak sme porazení viseli na balkóne, avšak abecedu sme 20-krát nepovedali, a tak nás čakali náhradné úlohy.

Streda sa niesla v znamení hôr, lesov, lúk a jaskyne. Trasa viedla cez Molpír, Hlboču až k jaskyne Driny, ale napriek obtiažnosti ju hravo zvládli i tí najmenší. Do jaskyne sme si priniesli vlastného sprievodcu Michala, ktorý nám poukazoval jej krásne zákutia a dokonca sme si v jej najvyššej sieni aj zaspievali Prší, prší. Na spiatkovej ceste sme si zvyšok energie vybili na lúke pri naháňaní, hraní futbalu, frisbee a bláznení.

Posledný deň sme mali tvorivé dielne, pri ktorých sa rozvíja nielen zručnosť, ale aj fantázia, a tak vznikli originálne výrobky, ktoré určite niekomu urobili radosť. Aby sme však neprešedeli celý deň, vybrali sme sa aj na vežu zámku a hľadali sme naše domy z vtáčej perspektívy. Nezabudnúťelná je aj Čokoládová hra,

ešte teraz počujem v ušiach to povestné číslo: „Šest!“ a dupot k stolom, kde už bola lákavá čokoláda nacytaná pre šťastlivca, až kým nezaznelo ďalšie „Šest!“ . Tábor sme zakončili rozdáním diplomov, ktoré dostal každý za svoju jedinečnosť, ktorú so sebou priniesol.

Za animátorov môžeme povedať, že nám príprava tohto tábora vzala mnoho energie a času, ale deti nám toho dali oveľa viac. Každý deň sme začali i skončili spoločnou modlitbou, som rada, že som mohla prežiť tieto požehnané dni so skvelými animátormi a úžasnými deťmi a už teraz sa teším na ďalšie zážitky v ich spoločnosti.

Naozaj je veľmi ťažké sa v dnešnej dobe odtrhnúť od televízie a počítača, a predsa to naši animátori zvládli. Chceme za to z celého srdca poďakovať všetkým animátorom zo Smoleníc, Trstína a Bíňoviec (SmoTrBi).

Zvláštne poďakovanie patrí: Vdp. Patrikovi Bacigálovi, Lucii Rábarovej, Pavlovi Hájičkovi, Beáte Hájičkovej, Michalovi Pisarovičovi, všetkým sponzorom a všetkým, čo nám s táborom pomáhali.

ĎAKUJEME!

Bejätka a animátori zo SmoTrBi

STABAT MATER DOLOROSA

- Stála Matka bolestivá

Počas prvých pätnástich septembrových dní sa v katolíckej cirkvi slávia tri dni s marianskou tematikou. 8.septembra Narodenie Panny Márie, 12.septembra Meno Panny Márie a 15. septembra Slávnosť Sedembolestnej - patrónky Slovenska.

Nebudeme sa teraz venovať jednotlivým Marianským sviatkom, ale jednej piesni, ktorá bola zložená ako nádherne veršovaná modlitba – „Stabat Mater Dolorosa“, a až neskôr bola znotovaná. Vznikla v druhej polovici 13. storočia a na začiatku 14. storočia bola rozšírená už po celom kresťanskom svete. Pre svoju duchovnú krásu sa spievala najmä na Veľký piatok i pri pobožnostiach krížovej cesty. Na sviatok Sebembolestnej je táto modlitba vložená do obradu bohoslužby slova ako sekvencia pred evanjeliom.

Ako sa vlastne zrodila táto nádherná, z 20-tich veršov zložená modlitba?

V prekrásne ozdobenej, vysvietenej sále za sprievodu starodávnych melódií, radostne tancujú mladé tanečné páry. Do príjemne znejúcej hudby sa sypú ako drahokamy šťastné úsmevy a veselá nálada. Možno, že tými najšťastnejšími sú mladý advokát a jeho pôvabná manželka. Aká veľká je ich láska, ako sa milujú! Odrazu niečo zarachotí, svetlá zhasnú a podlaha sa prepadá. Namiesto hudby je počuť

plač, krik a kvílenie. O chvíľu sa znovu rozsvieti opäť svetlo. Mladý advokát hľadá horúčkovo svoju manželku. Už ju drží v náručí a pozoruje jej krásnu tvár, na ktorej sú len menšie zranenia. Priloží ucho na srdce, ale beda! To už nebije.

O pár dní neskôr možno v šere chrámu zazrieť mladého muža, oplakávajúceho svoju lásku. Srdce drásajúce vzlyky sa odrážajú od chrámovej klenby, ale už niet pomoci. Proti smrti nieto lieku.

Po niekoľkých rokoch, v preplnenom kostole káže mladý mních. Plamenným hlasom vyzýva veriacich, aby robili pokánie. Po svätej omši, sa mladý mních vráti do svojej cely a horko zaplače. To ešte bývalý advokát v svojom srdci oplakáva svoju veľkú lásku. Vtom zrazu ako osvietený zvláštnym svetlom priskočí k stolíku s písacími potrebami a píše:

„Stabat Mater Dolorosa,
luxta cruce lacrimosa,
Dum pendebat Filius.
Cuius animam gementem,
Contristatam et dolentem
Pertravit gladius ....“

Tak sa zrodila nádherná veršovaná modlitba, ktorú poznáme v slovenskom preklade pod názvom „Stála Matka bolestivá...“ Kto bol vlastne ten nešťastne - šťastný mladý mních, ktorý napísal tieto slová? Bol to Jacopo Benedetti, bývalý advokát. Narodil sa v Talianku v roku 1230 v Todí a zomrel v roku 1306 v Collazone.

Ak sa len trochu zamyslíme nad spomenutým príbehom, môžeme v ňom nájsť určitú podobnosť aj s nami. Keď na nás doliehajú pukušenia, ťažkosti, obraciame svoj zrak ku kalvárii. Nestrácajme odvahu a pozrime na Sedembolestnú, od nej načerpáme silu a vytrváme s Ježišom. Veď za nás jej Syn zomrel na kríži. Stačí sa k nej utiekať, ona pomôže. Veď od vekov nebolo počuť, že by pomôcť nechcela!

Sedembolestná Panna Mária,
tebe slovenská spieva krajina:
Tisíc raz buď Zdravas,
oroduj vždy za nás!

Z kníh o Panne Márií, Ján Lančarič

*Stála Matka bolestivá, vedľa kríža
l'úťostivá, keď na ňom Syn milý pnel.*

*Ach, tej Matke prežalostnej, zarmútenej a
l'úťostnej, sedmoroj meč v srdci tkvel.*

*Ach, jak smutná, ružovaná, bola Matka
požehnaná, pre Ježiša bôl neho.*

*Jak truchlila a kvílila, keď na kríži
uvidela, muky Syna milého.*

*Ktože by s ňou nezaplakal, ktože by sa
nenal'akal, vidiac Matku v sl'účení?*

*Ktože by ju nel'utoval, keď by ju tak
pozoroval, so Synáčkom strápením?*

*Pre hriech l'udu bezbožného, vidí Syna
mučeného, krv sa lepe z jeho žil.*

*Vidi ako Syn mileníj, dokonáva opusteníj,
dušiu Bohu poručil.*

*Matka, plná žalostíami, obdaruj ma
milostíami, ach, veď s tebou variekam.*

*Vždy mi srdce láskou planie, veď sa k tebe,
Krisťe Pane, aj v žalostiach utiekam.*

*Svätá Matka, Krisťa rany, ktorými bol
doranánij, hlboko mi v srdce vtlačil.*

*Tvojho Syna premilého, za nás hriechnych
mučeného, bolesť sa mnou deliť ráč.*

*S tebou cítim tvoju bolesť, tým chcem
voju dušiu pozvniest', umučenie
prečítit'.*

*S tebou Matka bolestivá, duša moja,
vierou živá, pod krížom chce žalostí'.*

*Krisťe, keď zo mňa vyjdem, nech skrz
voju Matku pridem, do vit'azstva
slávneho.*

*A keď telo moje skoná, daj nech duša
moja spozná, blaho žitia večného.*

JKS 172

Ak budeš mať pocit, že Boh s Tebou už nič nedokáže, spomeň si, že...

Noe ... sa občas opil do nemoty.

Abrahám ... bol príliš starý.

Sára ... bola neplodná.

Izák ... bol prehnane dôverčivý.

Jakub ... bol úskočný.

Lea ... bola škaredá.

Jozef Egyptský ... prežil ťažkú šikanu.

Mojžiš ... bol zranený z detstva a bol agresívny.

Gedeon ... mal strach a chcel utiecť.

Rachab ... bola prostitútka.

Jeremiáš a Timotej ... boli príliš mladí.

Dávid ... mal na konte cudzoložstvo a úkladnú vraždu.

Jonáš ... utiekol pred Pánom.

Noemi ... bola vdova.

Jób ... prišiel o rodinu, majetok a prepadol depresii.

Ján Krstiteľ ... bol bezdomovec a jedol hmyz.

Svätý Jozef ... nemal odkiaľža mariánsku úctu - chcel Máriu poslať preč.

Panna Mária ... občas nechápala, ako to Pán Boh myslel.

Ježiš ... v puberte utiekol rodičom a ešte sa divil, čo majú za problém.

Učenci ... zaspávali pri modlitbe.

Peter ... sa vystatoval, a potom zaprel Krista.

Marta ... bola tak trochu workholička.

Jej sestra Mária ... nebola zase priam akčná.

Mária Magdaléna ... bola prostitútka a ešte k tomu posadnutá.

Žena zo Samárie ... bola niekoľkokrát rozvedená a žila "neviazane".

Zachej ... bol malý a zakomplexovaný a živil sa daňovými podvodmi.

Pavol ... bol cholerik a občas si neudržal jazyk za zubami.

Timotej ... mával žaludochné ťažkosti.

Prvý svätorečený ... bol lotor po pravici. ...tak sa nezľakni, keby Pán Boh počítal aj s Tebou!

NAŠA ŠTATISTIKA - krsty, sobáše, pohreby

KRSTY

Katarína Kondrčková, nar. 3.8.2000, pokr. 21.4.2009,
Fiona Lynn Weeks, nar. 5.1.2009, pokr. 9.5.2009,
Nikola Pavčová, nar. 17.4.2009, pokr. 9.5.2009,
Rebecca Rábarová, nar. 3.4.2009, pokr. 24.5.2009,
Patricia Štibraná, nar. 27.4.2009, pokr. 14.6.2009,
Vanessa Pobjecká, nar. 13.9.2008, pokr. 28.6.2009,
Kristína Kondrčková, nar. 23.5.2009, pokr. 5.7.2009,
Adam Parák, nar. 9.6.2009, pokr. 12.7.2009,
Paulína Plichtová, nar. 14.12.2005, pokr. 19.7.2009,
Linda Plichtová, nar. 3.12.2008, pokr. 19.7.2009,
Jakub Ján Proks, nar. 7.7.2009, pokr. 23.8.2009.

SOBÁŠE

Michal Kratochvíla a Valéria Takács, 18.4.2009 v Smoleniciach,
Matej Petrovič a Veronika Krátka, 25.4.2009 v Smoleniciach,

Andrej Petrovič a Silvia Škrabáková, 9.5.2009 v Smoleniciach,
Michal Sárka a Katarína Krčárová, 4.7.2009 v Smoleniciach,
František Mancovič a Jana Hodulíková, 4.7.2009 v Smoleniciach,
Dušan Škvarka a Alexandra Halenárová, 11.7.2009 v Smoleniciach,
Milan Polák a Michaela Engliová, 11.7.2009 v Lošonci,
Patrik Koudelka a Adela Kočanová, 28.8.2009 v Smoleniciach,
Michal Žalud a Lenka Frkalová, 29.8.2009 v Smoleniciach.

POHREBY

Viliam Fiderický, nar. 14.2.1925, zomrel 5.4.2009, pochovaný v Smoleniciach,
Eulália Blázová, rod. Hodulíková, nar. 13.2.1923, zomrela 10.4.2009, pochovaná v Smoleniciach,
Justína Škrabáková, rod. Horváthová, nar. 5.7.1915,

zomrela 13.4.2009, pochovaná v Lošonci,
Eva Horníková, rod. Sládková, nar. 1.12.1947, zomrela 22.4.2009, pochovaná v Smol.N.Vsi,
Mária Ružičková, nar. 27.8.1943, zomrela 16.5.2009, pochovaná v Smoleniciach,
Magdaléna Fiderická, rod. Cardová, nar. 22.8.1927, zomrela 24.5.2009, pochovaná v Smol.N.Vsi,
Alojz Holkovič, nar. 8.2.1923, zomrel 29.5.2009, pochovaný v Smoleniciach,
Severín Palkovič, nar. 31.3.1931, zomrel 5.6.2009, pochovaný v Smol.N.Vsi,
Cecília Tománková, rod. Bukovská, nar. 19.3.1923, zomrela 18.6.2009, pochovaná v Lošonci,
Anna Slobodová, rod. Eckertová, nar. 6.3.1928, zomrela 20.6.2009, pochovaná v Smoleniciach,
Helena Zungovská, rod. Hejnarová, nar. 19.11.1938, zomrela 29.6.2009, pochovaná v Smoleniciach,

Anna Dragonidesová, rod. Uhlíková, nar. 27.1.1926, zomrela 1.7.2009, pochovaná v Smol.N.Vsi,
Milan Tománek, nar. 10.4.1946, zomrel 4.7.2009, pochovaný v Lošonci,
Daša Vymazalová, nar. 27.6.2009, zomrela 15.7.2009, pochovaná v Smoleniciach,
Antónia Majtasová, rod. Hippíková, nar. 24.3.1931, zomrela 17.7.2009, pochovaná v Smoleniciach,
Mária Kvapilová, rod. Palkovičová, nar. 21.1.1922, zomrela 1.8.2009, pochovaná v Smoleniciach,
Michal Bango, nar. 27.11.1941, zomrel 5.8.2009, pochovaný v Lošonci,
Jozef Boháček, nar. 19.9.1956, zomrel 5.8.2009, pochovaný v Lošonci,
Štefan Hirner, nar. 12.8.1909, zomrel 12.8.2009, pochovaný v Lošonci,
Ludovít Krížan, nar. 20.9.1937, zomrel 16.8.2009, pochovaný v Smoleniciach.

JAZYKOVÉ OKIENKO, Anjel Pána po latinsky

Angelus Domini nuntiavit Mariae, et concepit de Spiritu Sancto.

Ave, Maria, gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui Jesus.

Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc et in hora mortis nostrae.

Amen.

Ecce Ancilla Domini, fiat mihi mihi secundum verbum tuum.

Ave, Maria...

Et Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.

Ave, Maria...

Ora pro nobis, sancta Dei Genetrix. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus: Gratiam tuam, quaesumus, Domine, mentibus nostris infunde: ut qui Angelo nuntiante Christi Filii tui Incarnationem cognovimus, per Passionem eius et Crucem ad resurrectionis gloriam perducamur.

Per eundem Christum Dominum nostrum.

Amen.

Ponuka z vydavateľstva DON BOSCO

FILMY PRE VÁS

Meditácie Chiary Lubichovej

3 x CD; 200 minút
9 EUR

Klára a František

2 x DVD; 200 minút
13 EUR

Svätý Peter

2 x DVD; 200 minút
13,30 EUR

Faustína

DVD; 77 minút
10 EUR

KNIHY PRE VÁS

Nebeský šlabikár

Jednoduché básničky o svätých a postavách z Biblie, obrázky a krátke životopisy.
6 EUR

Ako pokaziť dieťa desiatimi fahmi

Dobré rady ako napraviť zlé prvky vo výchove dobrými.
4,20 EUR

Sprevádzanie chorých a zomierajúcich

Návod, ako skutočne dobre sprevádzať ťažko chorých.
10 EUR

Milovať telom a dušou

Kniha o tom, ako prežívať šťastné manželstvo.
9 EUR

ZÁVÄZNÁ OBJEDNÁVKA

názov knihy	počet kusov	Meno a priezvisko:
CD Meditácie Chiary Lubichovej		.....
DVD Klára a František		.....
DVD Svätý Peter		.....
DVD Faustína		.....
Nebeský šlabikár		Adresa: .....
Ako pokaziť dieťa...		.....
Sprevádzanie chorých...		PSČ: .....
Milovať telom a dušou		

Vydavateľstvo DON BOSCO, Miletičova 7, 821 08 Bratislava 2

e-mail: objednavky@donbosco.sk, tel.: 02/555 722 26, www.donbosco.sk